

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžr/55/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012200998
Dátum vydania rozhodnutia:	10.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7012200998.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci žalobcu: REALMAN, s.r.o., IČO: 35 860 405, so sídlom Stará Vajnorská č. 37, 831 04 Bratislava, zast.: JUDr. Ing. Ľubomírom Niedelským, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Hviezdoslavova č. 7, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Košice (pôv. Správa katastra Košice), so sídlom Komenského č. 52, Košice, za účasti 1/ AUPARK KOŠICE, spol. s r.o., IČO 35 873 221, so sídlom Karadžičova č. 12, Bratislava a 2/ Mesto Košice, s doručovacou adresou Trieda SNP č. 8/A, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v katastrálnom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 7S/153/2012-98, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 7S/153/2012-98 m e n í tak, že rozhodnutie Katastrálneho úradu v Košiciach č. Xo 15/2012/Su-15 z 18.06.2012 spolu s rozhodnutím Správy katastra Košice č. X-l/12-Kol z 11.04.2012 r u š í a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 269,96 € z titulu náhrady trov právneho zastúpenia a vo výške 132,- € z titulu náhrady iných trov konania.

Zvyšným účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r í z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou odo dňa 01. októbra 2013 obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 3 citovaného ustanovenia Pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú

dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja (na ktoré bola prostredníctvom zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov prenesená pôsobnosť pôvodných špecializovaných krajských úradov) ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja.

Na základe nižšie citovaných zákonných ustanovení má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Katastrálneho úradu v Nitre ako pôvodne žalovaného správneho orgánu nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Nitra. Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších právnych predpisov (katastrálny zákon) najmä prostredníctvom novelizovaného znenia predovšetkým ustanovenia § 11 (miestnymi orgánmi štátnej správy na úseku katastra sú okresné úrady, ak osobitný zákon neustanovuje inak).

Preto bude s týmto právnym nástupcom Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej konať na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka, vrátane aj výrokovej časti súdneho rozhodnutia pri identifikácii napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 9 ods. 11 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, právoplatne neskončené obvodným úradom životného prostredia v sídle kraja, obvodným pozemkovým úradom v sídle kraja, obvodným lesným úradom v sídle kraja, obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správou katastra v sídle kraja do 30. septembra 2013, dokončí okresný úrad v sídle kraja, v ktorého územnom obvode mali sídlo obvodný úrad životného prostredia v sídle kraja, obvodný pozemkový úrad v sídle kraja, obvodný lesný úrad v sídle kraja, obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správa katastra v sídle kraja.

2. Rozhodnutím č. Xo 15/2012/Su-15 z 18.06.2012 (ďalej tiež na účely rozsudku „napadnuté rozhodnutie“) Katastrálny úrad v Košiciach ako odvolací katastrálny orgán v zmysle § 18 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv v znení neskorších zmien (ďalej len na účely rozsudku „zák. č. 162/1995 Z.z.“) postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „Správny poriadok“)

- zamietol odvolanie žalobcu a

- potvrdil rozhodnutie Správy katastra Košice č. X-I/12-Kol z 11.04.2012 o oprave údajov katastra, tak že na liste vlastníctva (ďalej na účely rozsudku len „LV“) č. XXXXX pre katastrálne územie (ďalej na účely rozsudku len „k.ú.“) J. v časti B - Vlastníci

o zrušil zápis žalobcu ako vlastníka pod B4, ktorý bol pôvodne vykonaný z titulu rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej na účely rozsudku len „Najvyšší súd“) sp. zn. 6Sžp 15/2011 o zrušení rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č.: 2009-15155/65815-8:530/Ka zo dňa 10.12.2009 (ďalej na účely rozsudku len „rozhodnutie ministerstva“) a rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Košiciach č. 2009/00665 zo dňa 27. mája 2009 (ďalej na účely rozsudku len „rozhodnutie KSÚ“) o vyvlastnení pozemkov a stavieb vo vlastníctve žalobcu v prospech AUPARK Košice s.r.o. a súčasne

o zapísal ako vlastníka Mesto Košice v podiele 1/1 titulom rozhodnutie o povolení vkladu zámennej zmluvy č. 2010000740, V - 6902/10 z 03.08.2010

(ďalej tiež na účely rozsudku „prvostupňové rozhodnutie“).

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Mesto Košice, ako účastník správneho konania požiadalo o odstránenie vykonaného záznamu č. Z-7654/11 z 26.10.2011 a zapísanie do LV č. XXXXX v prospech Mesta Košice ako vlastníka pozemkov, parcelu registra C KN č. (ďalej na účely rozsudku len „parc. č.“) 1723/118 a parc. č. 1723/119, ktoré boli pôvodne, pred ich rozdelením geometrickým plánom, zapísané ako iba parc. č. 1723/118.

Mesto Košice nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam obhajovalo na základe zámennej zmluvy č. 2010000740 zo dňa 23.07.2010 (ďalej na účely rozsudku len „zámenná zmluva“), ktorá bola uzavretá s obchodnou spoločnosťou AUPARK Košice s.r.o. Ďalej mesto uviedlo, že k

citovanému záznamu č. Z-7654/11 nebola predložená listina, ktorá potvrdzuje vlastnícke právo žalobcu k nehnuteľnostiam.

4. Tiež spoločnosť AUPARK Košice, s.r.o. dňa 11.01.2012 požiadala o odstránenie chyby v katastrálnom operáte (č. Z-7654/11, č. zmeny 688/11) s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžp/15/2011 zo 07.09.2011, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o vyvlastnení pozemkov (ďalej na účely rozsudku len „pôvodný rozsudok“). Spoločnosť s poukazom na § 35 ods. 2, 36 ods. 1 a 34 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. zdôrazňovala, že uvedeným pôvodným rozsudkom neboli potvrdené vlastnícke práva, a preto tento rozsudok nebol spôsobilý na vykonanie záznamu.

Tiež uvedený pôvodný rozsudok autoritatívne

- nekonštatuje, že žalobca ako pôvodný vlastník nadobúda vlastnícke právo k pozemku pôvodne evidovaného ako parc. č. 1723/118, v súčasnosti rozdeleného na parc. č. 1723/118 a parc. č. 1723/119,
- nevyslovil neplatnosť právneho úkonu alebo neplatnosť dobrovoľnej dražby,

preto správa katastra nemohla aplikovať pri vykonaní záznamu ust. § 34 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. Vlastnícke právo bolo prevedené pred vydaním pôvodného rozsudku z AUPARK Košice s.r.o., na Mesto Košice.

5. Žalobca doručil správe katastra svoje vyjadrenie poukazujúc na to, že pôvodným rozsudkom došlo k obnoveniu pôvodného stavu žalobcu k dotknutým pozemku. Keďže vyvlastniť - AUPARK Košice s.r.o. následne zámennou zmluvou previedol nezákonne vyvlastnené nehnuteľnosti na Mesto Košice, tak takýto prevod nie je dobromyseľný, pretože AUPARK Košice s.r.o. ako aj Mesto Košice boli pred uzavretím zámennej zmluvy vedľajšími účastníkmi v konaní, ktoré sa ukončilo pôvodným rozsudkom. V súvislosti s tým mal žalobca citovať nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 62/00-83 zo dňa 19.06.2003 v nasledovnom rozsahu:

„právoplatný rozsudok súdu je závažným rozhodnutím štátneho orgánu, je verejnou listinou, ktorú musia rešpektovať okrem účastníkov konania aj všetky štátne orgány. V právnom štáte (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) nemožno pripustiť taký postup orgánov verejnej moci, ktorý vo svojej podstate je nerešpektovaním právoplatného súdneho rozhodnutia (...), lebo tak dochádza k výraznému oslabeniu dôvery nositeľov základných práv a slobôd v právo a v jeho ochranu pred ústavne nekonformným zasahovaním zo strany orgánov štátnej (verejnej) moci. Odmietnutie uskutočnenia záznamu do katastra nehnuteľností treba považovať v zmysle § 127 Ústavy SR za iný zásah správneho orgánu, ktorým boli porušené základné práva chránené ústavou, preto je povinnosťou aj katastrálnych orgánov jednotlivé ustanovenia katastrálneho zákona a iných zákonov vykladať a aplikovať predovšetkým z účelu a zmyslu ochrany garantovaných základných práv a slobôd.“

6. K námietke žalobcu, že tak spoločnosť AUPARK KOŠICE, s.r.o. ako aj mesto nemohli byť dobromyseľní pri uzatvorení zámennej zmluve, žalovaný zdôraznil, že správa katastra prihliada iba na tie súdne konania, ktorých začatie, resp. priebeh je vyznačený v katastri nehnuteľností poznámkou.

Vzhľadom k tomu, že hmotnoprávne náležitosti konania o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nie sú predmetom hodnotenia správneho orgánu v konaní o oprave chyby, tak správa katastra nemôže brať námietku týkajúcu sa dobromyseľnosti účastníkov zámennej zmluvy do úvahy v tomto konaní. S uvedeným sa stotožnili aj žiadatelia o opravu chýb konštatujúc, že pôvodný rozsudok Najvyššieho súdu nie je listinou, ktorá preukazuje konkrétne právo k dotknutej nehnuteľnosti.

7. K námietke žalobcu, že ak bol ako vlastník už raz zapísaný záznamom Z-7654/11 zo 07.12.2011 pod položkou výkazu zmien 688/11 do katastra nehnuteľností z titulu pôvodného rozsudku, potom ďalším zápisom na základe vyhovieň žiadateľov Mesto Košice a AUPARK Košice s.r.o. chce správa katastra nahradiť správny zápis nesprávnym, čo je v rozpore so zákonmi, žalovaný uviedol, že pri preskúmaní prvostupňového rozhodnutia zistil, že vyššie citovaným záznamom zo 07.12.2011 bol vykonaný zápis vlastníckeho práva v prospech žalobcu a tým bola naplnená skutková podstata nesúlady údajov katastra a verejnej listiny predloženej na zápis v § 59 ods. 1 písm. a) zák. č. 162/1995 Z.z.

8. V súvislosti s jeho následným výmazom v kontexte s § 34 ods. 1 a 2 a § 36 ods. 1 a 2 zák. č. 162/1995 Z.z. žalovaný uviedol, že rozsudok Najvyššieho súdu zo 07.09.2011 síce zrušil napadnuté

rozhodnutia ministerstva a KSÚ, ktoré boli titulom na zápis vlastníckeho práva AUPARK Košice s.r.o., avšak predmetný rozsudok nemá za následok zrušenie právoplatného rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu č. V-6902/10, resp. neplatnosť zámennej zmluvy skôr uzavretej, t.j. 23.07.2011.

9. Podľa žalobcu oprava chýb v katastrálnom operáte nenahrádza ani nemôže nahrádzať rozsudok súdu o určení práva k nehnuteľnostiam, ktorého účelom nie je riešiť vlastnícky spor. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

10. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Košiciach žalobu z 21.08.2012.

11. Žalobca podanie žaloby odôvodnil najmä poukázaním na:

- a) nezákonnosť rozhodnutia KSÚ o vyvlastnení, o ktorom s konečnou platnosťou rozhodol Najvyšší súd pod sp. zn. 6Sžp/15/2011 dňa 07.09.2011,
- b) nezákonný postup správy katastra, keď vyhovel Mestu Košice a AUPARK Košice, s.r.o., keď pôvodný zápis pre žalobcu ako pôvodného vlastníka zmenil na vlastníka Mesto Košice,
- c) pôvodný rozsudok Najvyššieho súdu je záväzný pre všetkých účastníkov konania; pre žalobcu to znamená, že sa stal opätovne vlastníkom dotknutých nehnuteľností, v nadväznosti na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 50/2000,
- d) nesprávny výklad ustanovenia § 34 ods. 1 a 2 zák. č. 162/1995 Z.z., poukazujúc na nález č. I. ÚS 62/00-83 zo dňa 19.06.2003.

11. K žalobe sa vyjadril žalovaný dňa 11.04.2013. Navrhol žalobu zamietnuť z tých istých dôvodov, ktoré boli uvedené v argumentácii žalovaného v napadnutom rozhodnutí.

B)

12. Krajský súd v Košiciach ako prvostupňový súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v intenciách ust. § 247 a nasl. O.s.p. a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu dospel k záveru, že žalobe nebolo na základe nižšie uvedených dôvodov možné vyhovieť.

13. Po citácii § 59 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. krajský súd zdôraznil, že z pôvodného rozsudku vyplýva, že Najvyšší súd pristúpil k zmene rozhodnutia Krajského súdu Bratislava z 31.03.2011 z procesných dôvodov (t.j. pochybenie správneho orgánu pri doručovaní oznámenia o začatí vyvlastňovacieho konania). Doposiaľ toto vyvlastňovacie konanie podľa krajského súdu nebolo ukončené.

14. Ďalej vyššie uvedený rozsudok sa netýka vlastníckych práv, t.j. automaticky nedochádza k uvedeniu predmetných nehnuteľností do pôvodného stavu. Takýto stav podľa krajského súdu neprípúšťa zámenná zmluva, na základe ktorej správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva v prospech Mesta Košice, pričom citovaným pôvodným rozsudkom nedošlo k vzniku, zmene alebo zániku práv k nehnuteľnostiam. Uvedené rozhodnutie o vyvlastnení doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, v ďalšom konaní správny orgán postupuje v intenciách záverov Najvyššieho súdu.

Ďalej krajský súd zdôraznil, že nedobromyseľné nadobudnutie práv zo zámennej zmluvy nie je možné namietať v tomto konaní, pretože podľa ust. § 34 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. o neplatnosti tejto zmluvy nerozhodol žiadny súd.

15. Čo sa týka námietky žalobcu vo vzťahu k rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 50/2000, ten podľa krajského súdu nie je aplikovateľný v tomto konaní, nakoľko sa týka už právoplatného rozsudku súdu o určení neplatnosti kúpnej zmluvy (išlo o určovaciu žalobu, vo vzťahu k nadobudnutým vlastníckym právam účastníkov záväzkového vzťahu). Taktiež nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 62/00 zo dňa 19.06.2003 je v tomto prípade neaplikovateľný z dôvodu, že v konaní o nečinnosť správneho orgánu išlo zároveň aj o rozhodnutie súdu o určení, či je tu právo k nehnuteľnosti (t.j. v majetkovej veci) a ktorý rozhodol o zrušení prvostupňového rozhodnutia a vrátil vec

na nové konanie, v ktorom sa malo určiť, kto je vlastníkom spornej nehnuteľnosti.
Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia krajský súd žalobu zamietol.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

16. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 30.10.2013 (č. l. 104) proti napadnutému rozsudku krajského súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu, že

- pôvodný rozsudok nepatrí do skupiny rozsudkov obnovujúcich, a to aj nepriamo, právo k nehnuteľnosti,
- vyvlastňovacie rozhodnutie KSÚ potvrdené rozhodnutím ministerstva bolo zrušené iba z procesných dôvodov,
- zrušením právoplatného rozhodnutia o vyvlastnení sa vlastnícke právo k vyvlastneným nehnuteľnostiam nenavrátilo do právneho stavu, t.j. neprešlo späť na žalobcu.

17. Záverom žalobca navrhol zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie a vráti vec príslušnému správneému orgánu na ďalšie konanie spolu s priznaním náhrady trov vo vyčíslenej výške.

C)

18. Zo stanoviska žalovaného z 02.12.2013 (č. l. 111) vyplýva, že mu nie je zrejmé, v čom podľa názoru žalobcu spočíva pochybenie krajského súdu ohľadom zistenia skutkového stavu a naopak považuje skutkové zistenia prvostupňového súdu za úplné a správne.
Podľa názoru žalovaného správneho orgánu pôvodným rozsudkom Najvyššieho súdu automaticky nedochádza k uvedeniu predmetných nehnuteľností do pôvodného stavu.

19. Povolením vkladu vlastníckeho práva č. V-6902/10 titulom zámennej zmluvy bol zápis pôvodného rozsudku dotknutý právnou zmenou.
Pokiaľ ide o túto právnu zmenu, žalobca sa vo svojej argumentácii opiera ust. § 34 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z., ktorý umožňuje vykonať zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na základe súdneho rozhodnutia aj v prípade, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou. Podľa názoru žalovaného nemožno pripustiť tak extenzívny výklad citovaného ustanovenia zák. č. 162/1995 Z.z., ktorým by sa právomoc správy katastra pri zápise rozsudkov, ktorými vznikajú, menia sa alebo zanikajú práva k nehnuteľnostiam, rozšírila aj na rozsudky vydané v rámci správneho súdnictva, ktoré vzhľadom na svoj charakter a účel zásadne nemajú právotvorné účinky vo vzťahu k vecným právam k nehnuteľnostiam.

20. Navyše žalovaný zdôraznil to, že pôvodný rozsudok sám osebe nerieši konečným spôsobom otázku, kto je vlastníkom nehnuteľností, resp. kto má vecné právo k nehnuteľnosti.

21. Podľa názoru žalovaného sa argumenty žalobcu, t.j. vo vzťahu k § 250 ods. 1 O.s.p., týkajú hmotnoprávných podmienok uzavretia zámennej zmluvy a nie je možné na nich prihliadať v tomto konaní.

22. Žalovaný vo svojom stanovisku nenavrhol procesné riešenie prejednávanej veci.

D)

23. Zo zúčastnených osôb žiadne nezaslala svoje vyjadrenie.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s §

246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 250i ods. 2 O.s.p. a s prihladením na skutočnosť, že preverovanie zákonnosti rozhodnutia o spore týkajúcom sa zákonnosti rozhodnutia vychádzajúceho z občianskoprávných /vlastníckych/ vyžaduje od správneho súdu konať v rámci úplnej jurisdikcie, tak takýto postup v odvolacom konaní senát vzhľadom na charakter napadnutého rozhodnutia nepovažoval za potrebný) a po neverejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené (§ 250j ods. 3/2 písm. d/ O.s.p.), a preto postupom podľa § 220 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil tak, že v zmysle hore uvedeného zrušovacieho dôvodu napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

25. Na prvom mieste Najvyšší súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (žalobcu), t.j. zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Občianskeho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti rozhodnutiu či postupu orgánu verejnej správy. Preto správny súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody, t.j. dispozitívne rozhodnutie účastníka konania z úradnej povinnosti meniť alebo ho počas súdneho prieskumu presvedčať o nevhodnosti takto zvoleného prostriedku nápravy.

26. Rovnako Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho súdneho konania je prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zrušujúcimi námietkami žalobcu (§ 250j ods. 2 O.s.p.) ako aj so stanoviskami zvyšných účastníkov, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Preto odvolaciemu súdu neprislúcha ani takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť aj na iné rozhodnutia, hoci s prv menovaným sú tesne zviazané nielen dôsledkami ale aj účastníkmi.

27. V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd nestotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je skutková otázka, či oprava chýb katastrálneho operátu sa dostatočne vysporiadala s predbežnou otázkou (t.j. skutkového charakteru) o vplyve pôvodného rozsudku Najvyššieho súdu na vykonané záznamy. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

28. Žalobca svoje odvolanie oprel o viacero námietok. Za účelom riadneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa musí Najvyšší súd primárne vysporiadať s námietkami, ktoré žalobca využil

na spochybnenie zákonnosti názorov krajského súdu k procesnej čistote postupu správneho orgánu smerujúceho k vysloveniu napadnutého rozhodnutia.

Až po prípadnom vyslovení ich nedôvodnosti súdom vzniká právo žalobcovi na prieskum zákonnosti samotného rozhodnutia (meritórne námietky). Naopak, ak Najvyšší súd dôjde k záveru, že už prvé procesné, resp. iné pochybenia žalovaného krajský súd nedostatočne pri kontrole zákonnosti vyhodnotil a ich intenzita naplní zrušovacie dôvody uvedené zákonodarcom v ustanovení § 250j ods. 2 O.s.p., potom preverovanie oprávnenosti ďalších námietok je v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva [najmä rozsudok Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr Garcia Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)] nehospodárne. Obdobný postup je možné analogicky použiť aj vo vzťahu k argumentácii žalovaného.

29. Z citovanej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva jasný právny názor, že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového), ale aj odvolacieho (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

30. V súvislosti s prejednávanou vecou tiež Najvyšší súd poukazuje na tú skutočnosť, že katastrálne konania predstavujú v zmysle § 22 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. z veľkej časti správne konania, pri ktorých správa katastra podľa osobitného zákona rozhoduje o spore, resp. právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných vzťahov (najmä vlastnícke a iné práva k nehnuteľnostiam). Nakoľko však z obsahu odvolania nevyplýva argumentácia, ktorá by vytykala odmietnutie úplnej jurisdikcie správnym súdom (§ 250i ods. 2 v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p.), Najvyšší súd ďalej správnosť výberu mechanizmu nápravy neposudzoval.

31. Je nepochybné, že samotný spor medzi účastníkmi súdneho prieskumu sa týka hodnovernosti údajov vlastníckeho práva k pôvodnej parc. č. 1723/118 (resp. po rozdelení parc. č. 1723/118 a parc. č. 1723/119).

32. Z administratívneho spisu, nakoľko tento neobsahuje pre konanie a zistenie skutkového stavu významné rozhodnutia ministerstva ako aj KSÚ, bol Najvyšší súd nútený skutkové okolnosti vyvlastňovania preskúmať podľa relevantnej časti textu pôvodného rozsudku, v ktorom je uvedené, že: „... potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Košiciach, odboru štátnej stavebnej správy č. 2009/00665 zo dňa 27. mája 2009, ktorým podľa § 108 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „stavebný zákon“ alebo „zákon č. 50/1976 Zb.“) vyvlastnil v prospech navrhovateľa AUPARK KOŠICE, spol. s r.o. podľa § 108 ods. 2 písm. f) stavebného zákona na účel uskutočnenia stavby „Nákupno-zábavné centrum Aupark Košice, časť E2 - vonkajšie inžinierske objekty, SO 200 Komunikácie, dopravné riešenie“, na základe územného rozhodnutia o umiestnení stavby č. 385/2008-Ča zo dňa 26. septembra 2008, vydaného Obcou Čaňa, nehnuteľnosti - časti pozemkov, z parc. č. 1723/90 v k. ú. J. vo výmere 862 m² (celková výmera 1740 m²), z parc. č. 1723/103 v k. ú. J. vo výmere 92 m² (celková výmera 747 m²), z parc. č. 1765/6 v k. ú. J. vo výmere 59 m² (celková výmera 1189 m²), zapísané v liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. J., ako zastavané plochy a nádvoria, vrátane príslušenstva - stavieb, - nachádzajúcich sa na týchto pozemkoch, t.j. spevnených plôch - parkoviska, vonkajších schodov, rampy - oporného múru, rampy - spevnenej plochy, cestných obrubníkov, parkoviska a spevnených plôch - chodníka, vo vlastníctve spoločnosti REALMAN, s.r.o., Bernolákovská 39, Ivanka pri Dunaji, IČO: 35 860 405 (v Obchodnom registri je sídlo spoločností uvedené - Stará Vajnorská 37, 831 04 Bratislava; Oddiel Sro, Vložka číslo: 29088/B) v podieli 1/1, uvedené v Geometrickom pláne č. 30/2009 zo dňa 18. februára 2009, vyhotovenom spoločnosťou GEODETICCA 3D WORKS, s.r.o. Partizánska 1, Košice, overenom Správou katastra Košice, dňa 25. februára 2009 pod č. 234/09, ktoré časti pozemkov vytvoria novovzniknutú parcelu č. 1723/118 v k. ú. J., za finančnú náhradu, určenú podľa návrhu navrhovateľa, ktorá je vyššia ako náhrada, určená v znaleckom posudku č. 9/2009,

vypracovanom dňa 9. marca 2009 Ing. L. T., Branisková 2, Košice, znalcom v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby a odhad hodnoty nehnuteľností, zapísaným v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedeným Ministerstvom spravodlivosti SR pod ev. č. 910 207, podľa Výhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v platnom znení, vo výške 202.600 €. V uvedenom rozhodnutí o vyvlastnení bolo ďalej konštatované, že:

- v zmysle § 109 ods. 2 stavebného zákona vlastnícke právo k vyvlastnenej nehnuteľnosti prechádza vyvlastnením na navrhovateľa,
- vyvlastnením nebolo dotknuté riadne užívanie práva, zodpovedajúce vecnému bremenu, ktoré je zapísané v časti C: Ľarchy, v LV č. XXXX, v k. ú. J., týkajúce sa pozemku parc. č. 1765/6, v prospech Mesta Košice (V - 188/01 v. z. 648/04), preto vyvlastnením predmetné vecné bremeno nezaniká,
- s užívaním vyvlastnených častí pozemkov s prísl., na účel, na ktorý boli vyvlastnené, sa musí začať do dvoch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

.....

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol následne po predchádzajúcom zrušení rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/35/2010-166 zo dňa 27. mája 2010 a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci prvostupňovému súdu bolo zistenie odvolacieho súdu, že prvostupňový súd tým, že komplexne nepreskúmal žalobcove procesné i hmotné námietky, nepostupoval v posudzovanej veci dôsledne, pričom vyslovil, že týmto postupom bolo porušené žalobcove právo na spravodlivý a riadny súdny proces. právo domáhať sa zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, ako aj zásada spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods. 1 čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

.....

Je nespornou skutočnosťou, že navrhovateľ podal návrh na vyvlastnenie podľa § 108 ods. 2 písm. f) stavebného zákona vo vlastnom mene vo vlastný prospech, keďže z obsahu návrhu je nepochybné, že žiadal nadobudnutie výlučného vlastníckeho práva pre seba.“

33. Pre Najvyšší súd nepochybne z citovaného rozsudku vyplýva, že žalobca už v priebehu vyvlastňovacieho konania namietal procesnú spôsobilosť súkromnej právnickej osoby AUPARK Košice, spol. s r.o. (viď aj rozhodnutie Správy katastra Košice č. X-1/12-Kol. z 23.01.2012 o vylúčení spoločnosť AUPARK KOŠICE, spol. s r. o. z konania o oprave chyby), na ktorú poukazoval naďalej (str. 19 a 20 pôvodného rozsudku) aj v súdnom prieskume.

K tejto námietke, ako vyplýva z pripojeného administratívneho spisu, sa vyjadrovalo Mesto Košice listom z 05.03.2012 č. X-1/12-Kol.

34. Čo sa týka chronológie záznamov vykonaných katastrálnym orgánom na LV č. XXXXX pre k. ú. J. v časti B - Vlastníci (viď príloha pripojeného administratívneho spisu), je pre ďalšie závery odvolacieho súdu podstatné, že

- rok 2005 - titulom kúpnej zmluvy bolo pod položkou výkazu zmien (ďalej na účely rozsudku len „pvz.“) č. 39/05 do uvedeného LV vkladom č. V-141/05 zapísané vlastnícke právo k parc. č. 1723/118 o výmere 1.013 m² v prospech žalobcu,
- rok 2010 - bolo pod pvz. č. 59/10 do uvedeného LV záznamom č. Z-236/10 zapísané vlastnícke právo k parc. č. 1723/118 o výmere 1.013 m² v prospech AUPARK KOŠICE, s.r.o. titulom rozhodnutia KSÚ a rozhodnutia ministerstva,
- 03.08.2010 - bolo pod pvz. č. 389/10 zapísané výlučné vlastnícke právo (1/1) k predmetnej nehnuteľnosti v prospech mesta Košice na základe rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva titulom zámennej zmluvy s č. V-6902/10,
- 28.12.2010 - bola geometrickým plánom č. 544/2010 (č. R-1874/2010) zapísaným správou katastra pod pvz. 41/11 vyššie spomenutá parc. č. 1723/118 rozdelená na parc. č. 1723/118 o výmere 759 m² a parc. č. 1723/119 o výmere 254 m²,
- 26.11.2011 - bolo pod pvz. č. 688/11 do uvedeného LV záznamom č. Z-7654/11 zapísané vlastnícke právo k uvedeným nehnuteľnostiam v prospech žalobcu ako pôvodného vlastníka titulom rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžp/15/2010,
- 27.06.2012 - nadobudlo právoplatnosť napadnuté rozhodnutie o zrušení zápisu žalobcu ako vlastníka.

35. Vyššie uvedená zámenná zmluva obsahuje v bode III./5. a 7. nasledujúcu deklaráciu:

„5. Spoločnosť AUPARK KOŠICE, spol. s r.o. vyhlasuje, že je oprávnená s predmetom prevodu 2 nakladať, jej zmluvná voľnosť nie je obmedzená a nie sú mu známe žiadne skutočnosti, ktoré by túto zmluvnú voľnosť obmedzovali.

.....

7. AUPARK KOŠICE, spol. s r.o. vyhlasuje, že nemá vedomosť o tom, že predmet prevodu 2 je predmetom súdneho, rozhodcovského, arbitrážneho alebo správneho sporu, s výnimkou tých konaní/sporov, ktorých účastníkom je aj mesto Košice, resp. konaní, ktorých písomnosti príslušné orgány/úrady doručujú mestu Košice. Spoločnosť AUPARK KOŠICE, spol. s r.o. vyhlasuje, že na predmete prevodu 2 neviazu žiadne záložné práva, zabezpečovacie práva, vecné bremená ani iné ťarchy, nájomné práva a ani žiadne iné práva tretích osôb, s výnimkou práva zodpovedajúceho vecnému bremenu spočívajúcemu v práve prechodu a prejazdu cez parcelu č. 1723/118 k. ú. J. v prospech mesta Košice (V-188/01 vz. 648/04) a práva zodpovedajúceho vecnému bremenu v prospech spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. vstupovať na pozemok parc. č. 1723/118 v k. ú. J. a parc. č. 2444/6 v k. ú. J. E. v rozsahu a spôsobom nevyhnutným na výkon povolennej činnosti na plynárenských zariadeniach potrebných na zabezpečenie prevádzky siete. AUPARK KOŠICE, spol. s r.o. sa týmto zaväzuje, že po podpise tejto zmluvy neumožní tretej osobe žiadne takéto právo k predmetu prevodu 2 nadobudnúť.“

36. Napriek uvedeným deklaráciám obidvoch zúčastnených osôb, t.j. tak Mesta Košice ako aj spoločnosti AUPARK KOŠICE, spol. s r.o., konajúci Najvyšší súd má z pôvodného rozsudku preukázané, že nakoľko obidve zúčastnené osoby boli aj v odvolacom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6Sžp/15/2011 v rovnakej pozícii zúčastnených osôb, a to až do vydania finálneho rozsudku dňa 07.09.2011.

Na základe uvedeného sa Najvyšší súd nemôže stotožniť s názorom, že obidva subjekty si neboli vedomé možných dôsledkov vyplývajúcich z konania správneho súdu na ich zámer prostredníctvom zámennej zmluvy zmeniť vlastnícke pomery na parc. č. 1723/118, ktorá bola predmetom priamo dotknutým cez prebiehajúce konanie, t.j. že ich zmluvná voľnosť nie je obmedzená, keď pochybnosti v čase podania návrhu na zavkladovanie zámennej zmluvy nebolo možné jednoznačne vylúčiť. Následné neinformovanie katastrálneho úradu o tejto skutočnosti je nutné vykladať na ťarchu obidvoch subjektov ako navrhovateľov vkladového konania o zámennej zmluve.

Podľa § 31 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, 10b) ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

K účinkom zrušujúceho súdneho výroku:

37. V súvislosti s uvedeným musí Najvyšší súd tiež objasniť účinky zrušujúceho výroku súdneho rozsudku na hodnovernosť údajov zapísaných v katastri nehnuteľností.

Štát prostredníctvom svojich rôznych orgánov zasahuje priamo či nepriamo výkonom štátnej moci do práv a oprávnených záujmov jednotlivcov tým, že vykonáva mu v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy mu zverenú rozhodovaciu právomoc. Výsledkami uvedenej rozhodovacej právomoci v oblasti výkonnej moci sú rozhodnutia, ktorých právne účinky nastávajú (sú vykonateľné) u ich adresátov v zmysle princípu právnej istoty okamihom ich právoplatnosti, t.j. nemennosti individuálneho správneho aktu. Možnosť vykonania kontroly zákonnosti týchto aktov správnym súdom (čl. 46 ods. 2 ústavy) vyvažuje princíp právnej istoty smerom k dôvere v riadny výkon verejnej správy, t.j. aj k hodnovernosti údajov o právach k nehnuteľnostiam zapisovaných katastrálnym orgánom.

Podľa § 70 ods. 2 veta prvá zák. č. 162/1995 Z.z. údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované

geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak.

Správa katastra aj bez návrhu opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra,

38. Ak správny súd v zmysle § 250j ods. 2 vysloví právoplatne niektorý zo zrušovacích dôvodov a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, účinky jeho zrušovacieho rozhodnutia zvyčajne nastávajú „ex nunc“, nakoľko rozhodovaciu činnosť orgánov verejnej správy ovláda zásada prezumpcie správnosti rozhodnutia správnych orgánov, t.j. pokiaľ správny súd nevysloví prostredníctvom zrušovacieho dôvodu nezákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, je nutné na neho nazerať, ako na súladné so zákonom.

Od okamihu jeho právoplatného zrušenia jeho účinky, vyslovené a sformulované prostredníctvom výrokovej časti zrušeného rozhodnutia, prestávajú pôsobiť a je nutné na ne nazerať, že po tom čase neexistujú. V prejednáwanej veci Najvyšší súd pôvodným rozsudkom autoritatívne zrušil rozhodnutie ministerstva spolu s rozhodnutím KSÚ, ktorého podstatou bol zánik vlastníckeho práva žalobcu aj k parc. č. 1723/118 prostredníctvom inštitútu vyvlastnenia. Aj v tomto súčasnom konaní nemá Najvyšší súd žiadne pochybnosti, že na základe uvedeného pôvodného rozsudku bol v zmysle hore citovaného ustanovenia § 70 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. preukázaný opak hodnovernosti a záväznosti zápisu vlastníckeho práva v prospech obchodnej spoločnosti AUPARK KOŠICE, spol. s r.o. a na uvedenom právnom základe bolo povinnosťou príslušného katastrálneho orgánu vykonať vhodné opatrenia na zabezpečenie súladu údajov katastra s rozhodovacou činnosťou správneho súdu. Za týchto okolností neobstojí ničím nepodložený právny názor žalovaného (viď bod č. 6), ktorý si osvojil aj krajský súd (č. l. 100), že správa katastra prihliada iba na tie súdne konania, ktorých začatie, resp. priebeh je vyznačený v katastri nehnuteľností poznámkou, resp. že rozsudok Najvyššieho súdu nie je listinou spôsobilou vyvolať zmenu zápisu v katastrálnom operáte.

39. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky (m.m. sp. zn. I. ÚS) uvedené právne názory Najvyššieho súdu podporil svojimi právnymi názormi, ktoré sú v plnom rozsahu citované vyššie (viď bod č. 5).

Na uvedenom základe musel Najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti.

V.

40. Vzhľadom na hore uvedené skutkové zistenia a právne závery Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti jeho rozsudku.

41. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania s tým, že si toto právo musí v zákonnej lehote uplatniť ich vyčíslením.

Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá:

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca žalobcu listom z 30.10.2013 v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčísľil a Najvyšší súd uznal:

1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde

1.1.1. podanie žaloby (12) 1 úkon práv. pomoci 58,69 €

1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,63 €

1.1.2. pojednávanie (13) 1 úkon práv. pomoci 60,07 €

1.1.2.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,81 €

1.1.3. pojednávanie (13) 1 úkon práv. pomoci 60,07 €

1.1.3.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,81 €

1.2. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.2.1. podanie odvolania (13) 1 úkon práv. pomoci 60,07 €

1.2.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,81 €

2. z náhrady súdneho poplatku za žalobu (č. l. 1) 66,-- €
3. z náhrady súdneho poplatku za odvolanie (č. l. 104) 66,-- €

tzn. v celkovej sume 401,96 € .

42. Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti za účelom úhrady trov konania sa v súdnom spise nenachádzajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).